

Передплата

«РУСЛАНА» вноситься в Австрії:

на члнй рік . . . 20 пер.
в рік року . . . 10 пер.
на чверть року . . . 5 пер.
на місяць . . . 170 пер.

За границю:

члнй рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подорожче число по 10 сот.

РУСЛАН

«Барвеш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш мпства і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що для крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дамбровского (Хорунщина). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатаніє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланіє» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Становище і програма руского парламентарного клубу.

(X) Головною прикметою, яка виступає в новій посольській палаті, є велике роздробленє сторонництв, на що ми вже зараз після відкриття сесії теперішньої вказували і зазначили, що в новій раді є кругло 40 ріжних сторонництв. Тимто проявилось там змаганє творити клубові союзи. Щоби таким способом можна сі роздроблені сторонництва лучити в численніші групи. Так повстав з ріжних сторонництв чеських клубовий чеський союз, союз християнських суспільників, національний союз німецький, союз соціальних демократів і т. п. Також руский (український, малоруский) клуб є в дійсности, як ми вже на се вказували, таким союзом зложеним з москвофільських, національно-демократичних і радикальних послів, до котрого бажано приєднати ще й двох руских соціалістів, одначе они відказали приступленя до руского клубу і пішли до соціалістичного союзу.

Такі більші союзи парламентарні мають велику вагу, позаяк в парламентаризмі число голосів має важне значінє. Одначе такі союзи мають і слабї сторони, наколи складають ся з вельми ріжнородних живел. З почином теперішньої сесії висловили ми вже в частині наш погляд на злуку націонал демократичних і радикальних послів руских з москвофільськими і зазначили некористні наслідки такої злуки для національної ідеї українсько-рускої і політичного становища та діяльність руского клубу з послами зовсім супротивного національно-політичного напрямку. Ся злука спричинила неясну, до певного рода пітійским складом написану заяву клубову, котру собі кожда з них двох сторін на свій лад пояснювала. Ся злука викликала відтак і в національно-демократичнім, а особливо в радикальнім таборі доволі остру критику. Неприродність і некористність сеї злуки небавом виявила ся після московської промови посла Маркова і Глібовицького і виступленя обидвох послів з руского клубу та на львівськім вічу понеділковім, о чім ми вже окремо писали. Виступленє згаданих двох послів з руского клубу, котре імовірно потягне за собою або виступленє дальших трох москвофілів або зложенє мандатів, підриває вже становище руского клубу. Тим іменно способом за-

значила ся яскраво неодноцільність клубу; було би ліпше стало ся, коли би клуб був менший і з самого почину не приймав був москвофільських послів, то мав би сильніше становище, як тепер, коли виявив на зверх знамена розкладу.

Недавно оповістив руский клуб також свою програму уложену дром Костем Левицьким, котру ми подали в 147 числі. Дві перші точки є загальної натури і відносять ся до береженя і рівности конституційних прав для всіх верств суспільних. Дальші дві точки підносять домаганє арізнаня постанов виборчого закона для Галичини з постановами для інших країв (усуненя виїмок), заведеня загального права виборчого для сойму і національної автономії для Галичини і Буковини. Пята і шеста точка відносять ся до економічних справ, а іменно домагають ся справедливої розвязки аграрного питання. Сема точка зазначає культурні потреби, між тими заснованє руского університету, а остання домагає ся справедливої і відповідної інтересам всіх народів полагоди відносин Австрії до Угорщини.

Сї домаганя хоче руский клуб осягнути всею рішучістю і буде стояти на строго опозиційнім становищі супроти правительстві, доки оно не рішить ся сповнити згаданих домагань. Супроти інших сторонництв заховувати буде клуб вільну руку а навязувати буде зносини з іншими сторонництвами без огляду на ріжні політичні погляди і заявляє готовість брати уділ в позитивних працях парламенту.

Рускі послы з Буковини також прийняли сї програмові точки руского клубу, додали однак ще від себе одну точку, що відноситься до справедливої полагоди тамошнього церковного питання.

З оповіщеня сеї програми руского клубу в «Ділі» можна догадувати ся, що й три москвофільські послы, котрі ще остали в клубі, згоджують ся на сю програму, якнебудь они культурні потреби руского народу а іменно шкільні, університетські розуміють по своєму.

Але радикальне крило руского клубу, як звичає Ruthen. Kongresspondenz, застерігає собі вільну руку в ось яких справах: 1) що до признаня права голосованя жиноцтву, 2) що до однорічної служби, 3) що до увільненя школи від впливу церковного, 4) що до розділу від церкви, 5) що до примусового ви-

власненя землі в користь безземельних, 6) що до свободи розводів і рівности неслюбних дітий із слюбними.

Є се отже, так сказатиб, максимальна програма руского клубу, котра зовсім сходиться з програмою соціалістичною, між иншим що до церкви, розводів і неслюбних дітий, а полагоду хліборобского питання належало би перевести ладом російських соціалістів. Сї домаганя відносять ся до тих далекосяглих обіцянок даваних виборцям перед виборами, а радикальне крило, щоби не втратити ґрунту під ногами, буде наставати на здійсненє тих домагань та перти руский клуб до таких союзів, котрі би бодай подавали хоч слабонькі вигляди здійсненя. Вправді радикальне крило числить на позір, подібно як і москвофільське, трох послів, але, як ми се вже давніше пояснювали, значна часть націонал-демократичних членів клубу перейшла сюди в давних радикалів і тепер кандидувала на основі максимальних обіцянок радикальної програми, отже й буде піддержувати сї домаганя радикального крила. Коли сї питання виринуть в державній раді, можуть они викликати в рускім клубі подібні трудности, як з москвофільськими послами, а се зовсім не причинить ся до скріпленя становища і впливу руского клубу в державній раді.

Перед виборами до третьої думи.

Вибори до I і II російської думи відбували ся на Україні під кличом економічно-суспільним. Тепер перед виборами до III думи київська «Рада» жадає, щоби кандидати на послів з української області виступали яко національні кандидати, і инше в тій справі:

Наближають ся вибори до третьої державної думи. Хоч новий виборчий закон і зменшив шанси поступових елементів, хоч сучасні обставини і не дають майже ніякої змоги для більш-менш докладної критики уряду та для передвиборчої агітації, та всеж таки майже всі поступові партії в Росії жваво готують ся до виборчої кампанії: провадить ся, хоч в невеличких розмірах, агітація серед виборців, намічають кандидатів, обмірковують усякі питання, звязані з виборами і т. ин. Як же стоить справа у

нас Українців? Як до першої так і до другої думи Україна посилала більш, як по сотні послів, але хіба то були скі українські послі? Ні, то були російські кадети, ес-деки, ес-ери, трудовики, ен-еси, — що вгодно, тільки не Українці. Правда, опинившись в думі, деяка частина послів, з території України заснувала «Українську Громаду». Але хіба до сеї Громади приставало стільки послів, скільки повинен би був мати український народ? Ні. «Українська Громада» в другій думі складала ся з 42 послів, в той час, як Україна посилала до думи більш як 100 послів. Деж решта? Вони знов таки поприставали до всяких російських гуртів, тільки не до «Української Громади».

А ті, що були в «Українській Громаді», хіба їх уповноважували на се їх виборці? Хіба підчас виборів не заховували вони своїх українських почувань десь глибоко, щоб потім при зручній нагоді виявити їх, а при незручній — не показувати? Хіба члени «Української Громади» під час виборів проходили як Українці, а не як кадети, ес-деки, ес-ери etc.? Хіба виборці, подаючи свої голоси за Сайка, чи за Хвоста, чи за Довгополова знали, що сі самі Хвіст, Сайко, Довгополов — Українці? Хіба виборці знали, що їхні обранці стояти муть власне за автономію України, українські національні школи, а не за централізовану Росію, не за російську школу? Ні, ні й ні! Цілком випадково трафилось так, що частина українських, в територіяльнім розуміню сего слова, послів були, чи згодом стали свідомими Українцями, але сего випадку могло й не бути, й тоді про потребу 30-мільонового українського народу ніхто й не згадав би з думської трибуни.

Тепер ми на передодні третьої думи. Невжеж ми, Українці, прогавимо й сю думу, як прогавили перші дві? Невже ми не скористуємо ся гірким досвідом минулого та, склавши «безсилі руки на порожних грудях», чекати мем, що якось воно само за нас зробить ся? Невже ми не скористуєм ся й сею — третьою, виборчою кампанією для того, щоб популяризувати наші національні кличі? Невже ми допустимо до того, щоби польські пани репрезентували в третій державній думі інтереси українського народу? Невже?...

Ні, сего не повинно бути. Не повинно й не може бути, щоб ми нічого не забули й нічому не навчились. Правда, обставини тепер нам не сприяють навіть так, як підчас виборів до перших двох дум. Але становище тепер зовсім не таке вже лихе, щоб нічого не можна було зробити на користь нашої справи, дещо безперечно можна зробити. Маємо й реальні засоби до того. У нас є свої політичні партії, що щиро бажають працювати на користь рідного краю. Не час тепер сперечатися, яка з сих партій щиріша, яка красша, важне одно: всі вони стоять на точці погляду окремішности українського народу, всі вони визнають, постуляг автономії України, всі вони ріжними шляхами прямують до одної мети: до поліпшення політичного, економічного та національного становища у-

країнського народу. Деякі з сих партій користують ся впливом і серед заможних верств українського громадянства, себто серед тих верств, які мають грати на близьких виборах головну ролю. І сей вплив, сі симпатії українського громадянства повинні тепер, в сей момент використувати наші партії.

Як відомо, українські партії підчас перших двох виборів до думи дуже мало, майже нічим не проявили свого істновання та своєї готовости працювати на користь українського народу. Се великий, непростимий гріх, але гріх, який ще можна спокутувати. Колиж вони і тепер не скористують ся нагодою, взяти активну участь у витвореню національної долі нашого народу, — то сей гріх буде ще більшим, ніж всі попередні.

Доля наших емігрантів.

(Дальше.)

В який спосіб і на як великі розміри ведено агітацію, про се можна довідатись з листу одного агента, який найдено у агента фірми Нодарі, Василя Сідельника, увязненого опісля в Австрії. В тім листі описує сей агент, що він порозсилав до громад повітів Гусятин, Скалат, Товмач, Борців, Чортків, Заліщицьки і Станиславів 160—180 листів. В Місіонес панує тропічна спека, люди вмирають від неї і від укушень москитів, про се одначе не згадав ні словом. Сухий кусень хліба і найтяжша праця дома далеко ліпші, як тут найлекша робота. Добре діє ся нашим емігрантам лише в кольоніях: Діаманте, Санта Гелена, Ля Пац, Сан Ігнаціо, Санта Мадалена і Санта Марта. Правительство дає вправді кождому кольоністови 500 пезів, одначе не в готових грошах, але в старих конях, полонаних плугах ітд. Перед своїм відїздом відступив сей агент свій агітаційний інтерес книгареви Цезарови Шульцови в Курітібі, який зобовязав ся за винагородою 5 зл. від голови розпочати в видаваній ним польській часописи, листами і обїжниками, широку агітацію за еміграцією до Парани, очевидно в найбільшій тайні і «порозсилати приманчиві описи бразилійського раю поміж дураків (Gimpel)», як характеристично виразив ся згаданий агент.

В р. 1899 розіслали фірми: Мойсей Карльсберг (Ротердам) і подорожне бюро «Anglo-Continentale» (Ротердам) до всіх урядів громадских запрошенє в цілі агітації за еміграцією. «За перших двох звербованих емігрантів жертвуємо вам» — так писало концессионоване королівским голандским правительством подорожне бюро «Anglo-Continentale» — «гарний срібний годинник, за кождо дальшу особу понад 12 ліг 6 зл., низше 12 ліг 3 зл., під условієм прислання завдатку 10 зл. на корабельну карту». Се бюро агітувало за Канадою а проти Бразилії, мотивуючи се тим, що там роздають емігрантам безплатно 250 моргів землі. Ціна корабельної карти з Ротердаму до Канади виносила 100 зл. (У Нодаріого з Генуї до руских і польских

кольоній в Канаді 100 зл.; в р. 1900 до Вініпегу разом з канадійскою залізницею 110 зл.; у Кареша і Стоцкого з Бреми до Канади 83 зл., у Моравеца з Гамбургга до Канади 112 зл.).

Нодаріого увязнено вкінці в Австрії і відставлено разом з єго помічником Василем Сідельником до краввого суду у Львові. Першого по засудженю на 3 місяці вязниці випущено за кавцією на вільну стопу аж до рішення єго зажалєня неважности, почім він, не вижидуючи єго накивав „невдячній“ Австрії пятами. Сідельника увільнено, а мотивом сего було то, що він ділав в добрій вірі і кождого перестерігав перод одиноко недогідною еміграцією до Сан Паольо, отже нікому не давав невірних інформацій.

Від 9. марта до 7. грудня 1900 і від 29. цвітня до 10. мая 1901 відбувала ся в Чернівцях скликана краєвим правительством конференція еміграційна, яка оголосила цікавий материял у двох томах (яко рукопись). Раджено головно над задержанєм емігрантів в краю, а яко головну причину еміграції подавали деякі послі лихварство численних (около 200) задаткових кас. Пос. Пігуляк підніс, що хоч у емігрантів купують землю не спекулянти, а самі селяни, то одначе на се беруть они гроші в згаданих лихварских інституціях і яко одну з причин еміграції назвав піянство, яке страшно ширить ся на Буковині. Референт конференції, радник двору Іван Фекете Беляфальфа уважає шинкарів і лихварів причиною руйни селян на Буковині.

(Дальше буде).

3 державної ради.

На вчерашнім засіданю палати послів зголосили внесенє між иншими: пос. Олєсницький в справі зміни закона о стоваришєнях і зборах; Евг. Левицкий в справі знесенє § 11. цісарского розпоряджєня з 1854 що до власти карної поліційних органів; п. Олєсницький в справі одвічальности держави зглядно урядників властей політичних за нарушенє права зі сторони урядників в уряді. Інтерпеляції внесли між иншими: пос. Олєсницький в справі надужитя урядової власти управителем староства в Бібрці; пос. Курілович в справі обмежєня прав вірних гр.-кат. зі сторони війскових зарядів і в справі розвязаня громадської ради в Тарнаві долішній; пос. Окуневский в справі надужитя зі сторони правительственного комісаря в Старім Самборі.

З даєвної черги приступила палата до дальшої дискусії над бюджетовою провізорією. П. Гормузакі домагав ся поправи краввих фінансів, виборчої реформи до соймів і протестував проти злуки Буковини зі східною Галичиною. П. Томашек обговорював народне шкільництво та жадав заложєня чєского університету в Берні. П. гр. Кольоврат промовляв в угорській справі.

П. др. Кость Левицкий порі-

внував приречення ряду з його ділами і звернув ся проти погляду ряду, щоби виборча реформа до сеймів не опирала ся на загальнім голосованню. Добрий вислід бюджету повстав через сильніше прикручене податкової шруби. Бесідник просторо обговорює поведене галицьких старостів. Заявляє ся за знесенем права пропінанції і ловецтва. Остерігає ряд перед неузглядненем справедливих жадань Русинів, які домагають ся рівноправности і дає короткий перегляд тих жадань: знесеня самоволі адміністраційних і судових властей, виборчої реформи до сейму, народної автономії, усуненя виїмкових постанов з виборчої ординації до державної ради, розв'язаня аграрної справи, пособлюваня ремісничому і робітничому станови, забезпеченя на старість, улекшеня у військовій службі та заложеня укр. руского університету у Львові. Супроти кожного правительства, яке не сповнить тих жадань, Русини будуть виступати і тому будуть тепер голосувати проти бюджету. Бесідник кінчить свою промову в рускім язичі. (Оплески руских послів).

П. Крамарж заявляє, що його сторонництво буде голосувати за бюджетовою провизорією. Дальше обговорює задачі парламенту, бажає собі, щоби він був сильний і роботящий. Чехи готові в тім наирямі працювати, але домагають ся сповнення своїх постулятив, як заложеня другого чеського університету і заведеня внутрішнього язика урядового чеського а для всіх народів рівности і свобідного розвитку. **П. Прашек** обговорює економічні справи і заявляє, що хоч його сторонництво не має довіря до теперішнього кабінету, однак будо голосувати за бюджетом, аби не утруднювати становиска правительства в справі угоди з Угорщиною. **П. Івцевіц** жилує ся, що правительство відповідаючи на інтерпеляцію в справі рівнодержавного права Хорватів більше хилило ся на сторону Мадярів чим Хорватів. Полуднево-славянський союз буде голосувати за бюджетом, бо бачить, що правительство розвинуло акцію в хосен Дальмації. Дальше вичислює бесідник постуляти полудневих славян а в першій мірі звертає бачність на потребу заложеня в Люблянні правничого виділу, який би став початком основаня словянського університету. **П. Малік** протестує проти введеня до парламенту славянських урядників, які мають записувати промови славянських послів до приватної Reichsrathscorrespondenz і взиває інші німецькі сторонництва до такого протесту, та значує конечність урядового язика німецького в парламенті. По промові **п. Пахера**, який іменем німецького союзу заявив поміч в переведенню політично-супільних змаганя парламенту, замкнено засіданє до нині.

Вибори до комісій.

На вчерашнім засіданню палати послів президент оповістив вислід виборів до комісій. З Русинів війшли до комісії: залізничної: **Евг. Левицький**, **Василько** і **Король**; військової: **Колесса**, **Петрушевич** і **Лагодинський**; аграрної: **Бачинський**, **Войнаровский**, **Онишкевич** і **Остапчук**; промислової: **Петрицький** і **Лукашевич**; петиційної: **Фоліс** і **Давидяк**; правничої: **Трильовський** і **Курилович**; прасової: ніхто; нале-

житостей: **Кость Левицький**; конституційної: **Олесницький** і **Дністрянський**; економічної: **Окуневський** і **К. Левицький**; ювілейної: **Цеглинський** і **Василько**.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** В неділю: руско-кат.: Проконія; римо-кат.: Пракседі. — В понеділок: руско-кат.: Панкратія; римо-кат.: Марія Магдал. — Ві второк: руско-кат.: Антонія пец; римо-кат.: Анолінарія.

— **Преосв. Єпископ Ортинський**, як дізнаємо ся, виїде до Америки з кінцем сего місяця або з початком серпня.

— **Ліцей руского Інститута для дівчат в Перемишлі.** Дирекція ліцея видала як що року звіт за шк. рік 1906-7. Зміст брошури ділить ся на дві часті. В І ч. поміщено на 28 сторонах 8-ки розвідку проф. Кароля Чайковського п. з. «Дещо з музикальної акустики». В II часті подано звіт ліцея Інститута. На вступі вичислено поіменно учителів і учительки, які учили в ліцею. Крім директора ліцея, проф. рускої гімназії Сев. Зарицького, учило 18 кваліфікованих сил обовязкових предметів, а 2 сили надобовязкових. Потім подано плян і шкідні підручники на шк. р. 1907-8 і теми письменних задач в IV кл. ліцея. В дальшій рубриці находить ся виказ наукових приборів. Звідси дізнаємо ся, що учительська бібліотека числила 695 томів, бібліотека для молодіжи 698 томів, географічний кабінет 43 приміри, оказів, історичний кабінет 69 оказів, природоиснний кабінет 490 пр. зоологічних, 150 ботанічних і 124 мінералогічних, а фізикальний кабінет 124 приборів. В порівнанню з попереднім роком наукові прибори значно зросли в числі. По літописи ліцея і відозві до родичів і опікунів представлено статистику учениць. Число учениць в чотирох класах ліцея і в приготавляючій класі виносило з початком року 172 (13 приг. + 42 + 43 + 32 + 42). Підчас року виступило з I кл. 3 учениці; класифіковано 169 уч. З того першу класу з відзначенєм дістало 74 учениць, першу класу 93, а поправку з одного предмету 2. Лихих клас не було ніодної, що свідчить вельми корисно про заведенє. Всі учениці були гр.-кат. віроісповіданя і рускої народности. Стан родичів учениць: свяченичих дочок було 131, потім найбільше (18) було дочок висших урядників, 8 учителів нар., 6 адвокатських, 6 селянських, 5 дочок лікарів, 2 міщанські, 2 державних слуг, а 1 дочка артиста. Родом з Перемишля було лише 5 дівчат, 6 з перемиского повіта, 6 з Буковини, 1 із Шлезка, а решта з інших повітів Галичини. — **Интересовані родичі** можуть спровзидати собі звіт дирекції ліцея, де найдуть інформації що до запису, оплати ітн. Ліцей має право публичности, а матура зложена в нім значить майже тільки що гімназійна матура.

— **Небезпечна книга.** Київська «Рада» доносить, що канівський справник велів сконфіскувати памяткову книгу, в якій записують ся звиджуючі могили Шевченка над Дніпром. — **Готентотський кацік** таке саме потрафить.

— **«Русское» віче в Журавні**, яке відбуло ся дня 4. с. м., а з якого ми навели в своїм часі деякі резолюції, не було навіть в десятій часті таким величавим, як се представляв «Галичанін». Як звідтам доносять, на вічу явило ся несповна 300 осіб, вчисливши в то всіх кацапських академиків і старих Москвичів. Віче отворив о. Савюк з Заболотова, накинувшись на «куцохвостих українчиків», які мовляв знищили календар, святі букви а тепер хочуть знищити всіх «русских». Не инакше говорив коломийський амбасадор др. Дудикевич. Мужики слухали, слухали і не могли нічого доглупатись з московської промови, тихцем утікали. До кінця віча остала

ледви третина присутних і «русская маладзь» зі Львова. Се «посрамленіє» кацапов в Журавні спонукало їх відкликати, може на все, заповіджене віче в Добровлянах. Московська мова, уживана Москвичами на вічах, отвирає очи селянам і показує їм, з ким мають до діла. Противна агітація народовців в закацапчених сторонах була би тепер дуже на часі і відвернула би селян на віки від зрадників свого народа.

— **Розлад в кацапськім таборі.** Інформують нас з достовірної сторони, що три москвофільські послі ані не думають виступати з руского клубу. Спеціально що до пос. о. Давидяка, то він в остаточнім разі відніс би ся до своїх виборців з запитом, що має робити. Таке крайне зігнорованє ухвали Москвичів на понеділковім вічу трема їх старшими посліми скомпромітувало москвофільський табір до решти.

— **Злочин.** Дотично обіжника з дня 23/9 1906 про запровадженє поштових карт легітимацийних, оголошує ся, що від сего часу відпадає стемплева належність за ті карти в квоті 2 К, а особи, котрі хотять користати в нової догідности, будуть платити за таку поштову легітимацию лишень 50 с.

— **Державні запомоги.** Запомогова комісія ухвалила вчєра на внесене пос. Штайнера всі пильні внесєня (около 200), жадаючи запомоги з причини нещастя елементарних, відступити правительству і завізвати правительство щоби в случаю, коли би ухвалена на запомоги сума 3 мільони не була достаточна, предложило раді державній на новій сесії проєкт закона о підвишенню кредиту запомогового. На внесене референта ухвалено однодушно подяку міністрови бар. Бінертови за заяву, що правительство готове утворити ясну підставу для систематичного трактованя пильних внесєнь запомогових.

— **Що дієть ся на Україні?** В рубриці під сям заголовком привосить київське «Слово» ч. 8. по черзі отсі новинки з просторим змістом: «Труси та арешти. Пожежі та підпали. Забастовки робітників. Переселєня. Убивства та рабунки. Штрафи. Бойкот. Смертний засуд». — Досаднійше не мож представити москвофільського гнету на Україні.

— **Диваки.** Умираючи у Львові оден панок відказав уснем завіщанєм ціле значне своє майно своїй жінці, яке дістане она під сим услівєм, що виключивши день смерти, ніколи не піде на кладобище на його гріб. Коли запитав его нотар, чому се він ставить таке дивне услівє, умираючий заявив, що бодай там у гробі хоче мати цілковитий спокій. Та оден берлінський дивак зробив ще чуднійше завіщанє. Він записав своїй жінці два мільони марок, але під сим услівєм, що она сейчак по смерти мужа має відтяти собі свій язик, яким нераз порядно мужеві докучила. Розуміє ся, що суд узнав таке завіщанє за неважне і жінка по тому дивакови дістала ціле майно лишаючись на дальше з язиком.

— **Еміграція до Америки.** В часі від 1. липня 1905 до кінця червня 1906, виємігровало до Америки з Австро-Угорщини 265.138 осіб. По народностям було між емігрантами 36.848 Німців, 43.157 Хорватів і Словінців, 36.550 Словаків, 15.689 Румунів і 10.811 Русинів. Австро-угорська еміграція досягла в маю минулого року числа 49.865 осіб, отже числа, якого ще до того часу ніколи не досягла. Гуртоу еміграцію з Австро-Угорщини в 1907 році обчислюють в приближеню на 350.000 осіб.

— **Дрібні вісти.** В бюрах крайвої ради шкільної підчас ферій не будуть приймати сторін з учительських кругів в неділі і свята. — **Вінчанє п. Омеляна Терлецького**, проф. реальної шк. в Тернополі, з п-ною Євгенією Мацускою відбуде ся дня 23. с. м. в Гордині (почта Краццберг). — **Вінчанє п. Олєкс. Бойцуна**, гімназ. учителя, з п-ною Оленою Садовскою відбуде ся дня 23. с. м. в Молодькові (почта Надвірна). — **Грім убив в Березові** дня 13. с. м. 70-літнього старця Войтка Ціхольського в хвили, як колисав дитину. Дитині в колісці нічого не стало ся. — На Буковині викрила жандармерія робітню фалшивих одно-короні-

вок. Тим ремеслом займалися на спілку: російський дезертир Іван Прокопенко і господар Николай Рогошевский в Боянах, його жінка Василина і Іван Дачковський в Добринівцях.

Оповідки.

— **Репертуар руского народного театру в Белзі.**

Ві второк 23. с. м. «Ой не ходи, Грицю, та на вечерниці».

В середу 24. с. м. «Галька».

В четвер 25. с. м. «Надія».

В суботу 27. с. м. «Продана наречена».

В неділю 28. с. м. «Запорожець за Дунаєм».

— **Конкурс.** Виділ Руского Товариства педагогічного у Львові розписує отримати конкурс і а 3 посади учительок п'ятикласової виділової школи дівочої ім. Шевченка з правом публічності і на одну посаду учительки школи вирав приватної женьської семінарії учительської удержуваної Товариством. А іменно: I. На одну посаду учительки, укваліфікованої до виділових шкіл з групи III. II. На одну посаду учительки з основним знанем німецького языка, кваліфікованої до виділових шкіл з групи I. III. На одну посаду учительки кваліфікованої до науки французского языка в виділових школах. IV. На одну посаду учительки школи вирав з кваліфікацією до народних, зглядно виділових шкіл; пожадана є довшя практика в заводі учительским і условини до візрцевого веденя шкільних практик. Обовязки: 20—24 години тижнево науки. Товариство дає стає винагороджене після умови а по трех роках служби стабілізує і запоручує ренту забезпечену всякими правними вимогами. Поданя належить вносити до 15. серпня 1907 на руки Виділу Руского Товариства педагогічного у Львові, при ул. Сикстускій ч. 47. (2—3)

— **Ювілейні датки** на будову великої бурси Руского Товариства педагогічного приймають: Краєвий Союз Кредитовий, Ринок ч. 10, Руске Тов. педагогічне, ул. Сикстуска 47, всі редакції народних часописий і всі філії Руского Товариства педагогічного.

— **Опіка над гробами.** При ул. св. Петра під ч. 39. у Львові находить ся дім праці («Dom Pracy»), утримуваний товариством милосердя «Opactwo»; має там тепер притулок около сто убогих осіб, по більшій часті неспосібних до тяжкої праці старих жінок і мужчин. Щоби збільшити доходи тов-а і тим здобути фонди на утримане більшого числа убогих, виділ тов-а ідучи за прикладом добродійних товариств інших великих міст, буде з днем 1. серпня с. р. уживати приміщених в «дому праці» убогих до робіт коло могил на личаківским цвинтарі. За невеликою річною оплатою будуть вони утримувати в ладі могили (засаджувати цвiтими і дерецями, підливати, полоти і т. д.). Поки що дирекція дому праці не мала ще часу виготовити потрібних до украшени могил цвiтiв і інших рoстин, так що з днем 1. серпня с. р. приймати буде лише замовленя на упорядковане могил і на підливане засаджених уже цвiтiв; аж з весною 1908 р. зачне також строїти могили власними цвiтими. Сей почин повинен бути на руку всім, хто на личаківским цвинтарі має могилу своїх рідних; а вже особливо будуть мати вигоду ті, що, проживаючи поза Львовом, не мають кому віддати в опіку могили членів своїх родин. З замовленнями устними і письменними, як і по всякі поясненя треба удавати ся до «Дирекції Дому Праці» при ул. св. Петра ч. 39, при чім треба подати поле цвинтаря, число могил, день, місяць і рік смерти та імя і назвiско помершого.

— **3 львівської архієпархії.** Мiстoдeкaнaми іменовані оо.: Йосиф Логинський жураненским, Іван Винницький ходорівским і Іван Дидик нараївским. — Крилошанські відзнаки дістав о. Іван Величковський з Загоречка. — Парох. сотрудиниками іменовані оо.: Стефан Припльсь при преображенській церкві у Львові, Петро Пилинець (тимчасовим) в Миклашеві, Семен Біленький в Городку, Теодозий Кудрик в Рогатині, Леонтий Куницький в Кудобинцях і Михайло Туркевич (ex currendo) в Пикувичах. — Від конкурсового іспита увільнені оо.: Йосиф Ганкевич з Красного, Адам Каленюк з Волі довголуцької і Василь Молчко з Сервир.

— **Інститут СС, Василянко у Львові ул. Зи-**

бликевича ч. 24. має честь повідомити П. Т. інтересованих, що з надходячим роком 1907/8 розширає свій інститут, тож має кільканайцять опорожнених місць. Діти ходять до шкіл публичних, у себе мають лише гімназію. В дома учать ся: языка руского, історії Руси, співу, гри на фортепяні, цятрі і робіт. Ближших поясненя уділяє заряд інституту. Поданя вносити належить найдальше до половини серпня.

— **Хто з п. абітурієнтів** хотів би поступити в академію гірничу (добре було би, щоби і дехто з укінчених правників схотів віддатись гірничим наукам) в Лубні (Leoben, Steiermark), просимо удаватись по інформації що до плану науки, утриманя і т. п., до товариства «Чорногора» до 1-го серпня, а в серпні до половини вересня до тов. Богдана Ксьонжека в Кокошинцях, п. п. Лука мала. Управшає ся заравом головою тов. «Русь» з Грацу, щоби подав свою адресу. Адреса «Чорногора»: Verein ruthenischer montanistischer Landsmannschaft «Czornohora» Leoben (Steiermark) Josef 166. — С. Матковський, голова, Б. Ксьонжек, секретар.

Телеграми

в дн 20. липня 1907.

Ішль. Дня 14. серпня відбуде ся в Ішлю коронна рада в присутности бар. Еренталя і Гагерна. Дня 24. серпня приїде до Ішлю італійский міністер Тітоні.

Відень. Пос. др. Колесса вчера вечером споткнув ся на Грабені і падаючи звихнув собі сугав при лівій лопатці. По заосмотреню его ратунковим тов-ом пішов сам домів.

Сеуль. Корейский цїсар по довгих нарадах та по чотирогодинній конференції з найстаршими політиками рішив ся уступити з престола. Абдикація наступила вчера вечером. Місто Сеуль було в руху. Розкинено підбурюючі прокламації проти Япанії. На кількох улцях прийшло до розрухів. Цїсарской палати естерело військо. Цїсар видав едикт з оголошенем уступленя з престола. В тім едикті цїсар жаліє, що в часі его 44-літнього володарства свадали на Корею часті і великі нещастя, а щоби тепер заповнити Кореї спокій, звичаєм предків, складає корону в руки наслідника престола.

Япанський міністер-президент Іто мав конференцію з корейским цїсарем. Цїсар просив мін. Іто о прихильність для Кореї. Також старші мужі державні Кореї просили Іто о поміч в прихильнім поведеню Япанії з Кореєю, а се вийшло би в хосен Япанії; в противнім випадку весь корейский нарід згине яко мученик.

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дн 19. липня: Ан. Олексинин з Суховолі, о. Іл. Туна з донькою з Чорної, Алекс. і Евст. Данкевичі з Відня, др. Вол. Милникович з Черновель, о. Ант. Слоньский з Михалевиц, Ів. Савицкий з Мокрошина, Л. і Ал. Чемеринські з Будзанова, о. Вал. і Теод. Рожайовські з Новосілки.

Всілякі КУПОНИ

вил осовні цінні папери

виплачує без потрученя провизити або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ

Гіпотечного

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензацийна програма.

від 16. до 31. липня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленя. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представленя. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

! Кашель!

Хто на него не звертає бачности грішить проти власного тіла!

КАЙЗЕРА

Грудні-Кармельки

з 3-ма оснамя.

Лікарско випробовані і поручені проти кашлю, хрипки, катару, флегми і закатареню устної ями.

5120 нот. дол. свідочств доказує, що они додержують, що прирікають.

Пачка 20 і 40 сотиків.

Доза 80 сотинів.

набувати можна у всіх аптеках, дрогуериях і ліпших корівних торговлях.

ДЕСЕРОВЕ МАСЛО

добірної якости

і щоденно

свьіже

в ново отворенім спеціальнім складі масла

Львів, Ринок 10.

Ціна курсу тижневого.

(7—10)

Працюйте і щадіть.

Вкладки оцздности на 4% приймає Товариство вза много кредиту

„Джістер“

стоваришене зар. з обмеженою порукою у Львові.

Кожного дн (в годинах урядових перед полуднем) можна кожду вкладку назад відобрати.

Позички уділяє Товариство «Джістер» на 6% за інтабуляцією; на кошти покрити дахівками на 5%. Силату розкладає ся до 10 до 15 літ; при 30 ратах пірвичних вносять рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5 кор. 08 сот. від кождих 100 кор. позачки.

Парцелянти на купно землі можуть в «Джістрі» получить позички під догідними услівями. Членами можуть бути тільки члени обелпечені в «Джістрі».

З зисків уділяє «Джістер» на публичні добродійні цілі квоту 37.275 корон.

Стан 31. грудня 1906:

Вкладки	2.561.541.81 К.
Позички уділені	2.512.835.62 К.
Удїли членські	193.659.52 К.
Цінні папери	138.534.20 К.
Фонд резервовий і інші	37.338.07 К.
Льокація	267.364.04 К.

Купуйте землю при парцеляціях!

З друкарні В. А. Шийковського.